

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce : **B.N. C.**, zast. C. P. K., bytem Praha 8, Novákových 37, zmocněncem, proti žalovanému : **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.8.2009, č.j. CPR-3757/ČJ-2009-9CPR-C241,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo n náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k jeho odvolání změněno prvoinstanční správní rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha ze dne 06.02.2009 č.j. CPPH-06016/CI-2008-65 ve věci neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání podle § 44 a odst.3 v návaznosti na § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., (dále jen zákon o pobytu cizinců), podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen správní řád) tak, že „ doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se neprodlužuje podle § 44 a odst. 3 s odkazem na ustanovení § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. h) a § 9 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb. “.

Žalobce v podané žalobě namítal, že mu byla zamítnuta žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu proto, že je veden v Schengenském informačním systému (dále jen SIS) jako osoba, které byl zamítnut přístup do Schengenského prostoru. K tomu tvrdil, že záznam v SIS pořídili v dávné době k tomu příslušné orgány Spolkové republiky Německo. Pokud je tam veden ještě dnes, považuje to za omyl či pochybení, neboť je mu známo, že po

uplynutí stanovené doby a výkonu uložených sankcí dojde k výmazu záznamu. V případě žalobce tak již mělo být dávno učiněno, neboť záznam jeho osoby do příslušné evidence byl spojen se sankcí vyhoštění a je prokazatelné, že po udělení této sankce orgány Spolkové republiky Německo žalobce zemi opustil a vrátil se zpět do Vietnamu. Teprve později řádně požádal o udělení víza za účelem podnikání v ČR, které mu bylo uděleno. Bylo by tedy nepřiměřené pokud by žalobce i po letech a především v respektování veškerých jemu udělených sankcí byl diskriminován na základě stále trvajících zápisů v SIS. I v případě, že žalobci bylo uděleno vízum k pobytu v ČR před vstupem ČR do Schengenského prostoru, by bylo naprosto v rozporu s principem právní jistoty nyní žádost žalobce o prodloužení jeho povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR zamítnou. Žalobce měl za to, že je v současné době veden v SIS neprávem či správním orgán při svém rozhodování vycházel z neúplných či neaktuálních informací. V současné době žalobce jedná se správními orgány Spolkové republiky Německo za účelem objasnění jeho problému a výmazu z daného záznamu. Podle žalobce tak nebylo postupováno v souladu s § 3 správního řádu, neboť nebyl zjištěn žádný skutkový stav na jehož základě bylo rozhodnuto.

Žalobce dále vytýkal žalovanému rozhodnutí jeho nepřiměřenost z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života, neboť je správnímu orgánu známo, že na žalobcově povolení k pobytu na území ČR je existenčně závislé i povolení k pobytu jeho manželky a nezletilé dcery. Žalobce seznámil správní orgán se svými rodinnými poměry a složitou finanční situací, kdy je naprosto nemyslitelné, aby celá rodina odcestovala zpět do země původu, tj. Vietnamu, neboť nemají žádné úspory ani majetek, který by jim tam umožnil začít nový život. Jeho rodina je již plně integrována do české společnosti a bylo by obtížné přizpůsobit se odlišným podmínkám země původu. Kromě starých a nemocných rodičů nemá žalobce ve Vietnamu žádné sociální ani hmotné zázemí. Prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je nepředstavitelně negativním zásahem do života žalobce i jeho manželky a nezletilé dcery. Správní orgány se s touto skutečností nevypořádaly řádným způsobem a své rozhodnutí v tomto kontextu nezdůvodnily.

Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Zdůraznil, že zájem společnosti převažuje nad zájmy jednotlivce. Žádné z práv uvedených v Listině základních práv a svobod nezakládá nárok cizince na pobyt na území ČR, neboť takové právo je dáno pouze občanům ČR. Stejně tak neexistuje ústavně zaručené právo cizinců na pobyt na území ČR, neboť je věcí suverénního státu za jakých podmínek připustí pobyt cizího státního příslušníka s ohledem na vlastní zájmy na svém území. Správní orgány postupují v řízení podle § 2 odst. 1 správního řádu v souladu se zákony a ostatními předpisy jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Podle žalovaného bylo rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vydáno v souladu se zákonem. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

Soud rozhodoval ve věci bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. takový postup soudu akceptovali.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti kterými je vázán podle skutkového stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu v rozhodném znění správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.

Podle ustanovení § 3 téhož zákona nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2..

Podle ustanovení § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně.

Podle ustanovení § 35 odst. 3 téhož zákona dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).

Podle ustanovení § 37 odst. 2 písm. b) téhož zákona Policie dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza,...

Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců. Vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, policie nebo zastupitelský úřad cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. a), b), g), h), i) nebo j).

Podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Policie odepře cizinci vstup na území, jestliže je zařazen do informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen "smluvní stát"), za účelem získání přehledu o cizincích, jimž nelze umožnit vstup na území smluvních států (dále jen "informační systém smluvních států"); to neplatí, je-li cizinci uděleno vízum opravňující pouze k pobytu na území.

Žalobce předně namítá nesprávně zjištěný skutkový stav s tím, že pokud je stále veden v záznamu v SIS příslušnými orgány Spolkové republiky Německo, měl být tento jeho záznam již vymazán, neboť po uložení vyhoštění ze strany správních orgánů Spolkové republiky Německo zemi opustil, vrátil se do Vietnamu a teprve později žádal o udělení víza za účelem podnikání v ČR, které mu bylo uděleno. Bylo by nepřiměřené, pokud by žalobce i po letech respektování udělených sankcí, byl diskriminován na základě trvajících zápisu. I v případě, že žalobci bylo uděleno vízum k pobytu v ČR před vstupem ČR do Schengenu, bylo by v rozporu s principem právní jistoty, aby nyní žádost žalobce o prodloužení jeho povolení k dlouhodobému pobytu byla zamítnuta.

K tomu z obsahu spisového materiálu a to zejména ze základní lustrace osob – výsledek hledání ze dne 23.07.2008, vyplynulo, že žalobce je evidován pod jiným jménem v evidenci SIS s pozitivním výsledkem. Tato skutečnost byla potvrzena sdělením Policejního prezidia, Odboru mezinárodní policejní spolupráce, Národní centrála SIRENE ze dne 04.08.2008 č.j. PPR-131753/MPS-2008-Sir-CZ-299198/2008-RS, kde se uvádí, že SIRENE Německo eviduje žalobce pod stejnými daktyloskopickými otisky jako ČR, a že tyto otisky

jsou identické s osobou v SIS. Žalobce je v SIS evidován pod jménem N. V. H., alias C. B.N. K tomu žalobce v prohlášení ze dne 16.09.2008 uvedl, že byl seznámen s podklady vedoucími k rozhodnutí a neprodloužení jeho dlouhodobého pobytu na území ČR s tím, že jméno N. V. H.mu nic neříká. V Německu v roce 2004 byl, s rozhodnutím nesouhlasí, důvody uvede v odvolání. Podle prvoinstančního správního rozhodnutí (ze dne 16.09.2008 č.j. CPPH-06016/CI-2008-65) správní orgán I. stupně neprodloužil žalobci povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR, neboť k jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a zákona o pobytu cizinců podané u policie dne 27.07.2008 bylo v průběhu řízení prověřena identita žalobce v SIS s pozitivním výsledkem a dle tohoto výsledku žalobce nemá oprávnění ke vstupu do Schengenského prostoru. Dále bylo zjištěno, že do ČR přicestoval 30.01.2008 přes hraniční přechod Praha – Ruzyně. Inspektorát cizinecké policie Praha – Ruzyně zaslal na Inspektorát cizinecké policie Praha – venkov informaci o jeho přiletu do ČR a zařazení do SIS. Následně byl žalobce dne 04.03.2008 předvolán k provedení úkonů, které vyplynuly z provedeného konzultačního řízení. Toto předvolání se vrátilo policii nepřevzaté s tím, že se žalobce z udané adresy odstěhoval. Dne 21.07.2008 se žalobce dostavil k cizinecké policii s žádostí o prodloužení dlouhodobého pobytu. Byl informován o tom, že je veden v SIS pod jinou identitou. Po této informaci souhlasil žalobce s tím, aby mu byly sejmuty daktyloskopické otisky a ty byly zaslány spolu s osobními údaji kancelářím v SIRENE států Schengenského prostoru za účelem případného porovnání. Daktyloskopické otisky byly sejmuty dne 22.07.2008. Dále byly pořízeny fotografie žalobce, a to všechno bylo dne 23.07.2008 zasláno národní kanceláři SIRENE v ČR. Po přerušení řízení (dne 23.07.2008) dne 08.09.2008 obdržela cizinecká policie informaci z národní centrále SIRENE, že daktyloskopické otisky, které žalobce poskytl jsou identické s osobou v SIS. Nato správní orgán I. stupně uzavřel, že dobu pobytu na území na vízum k pobytu na 90 dnů nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza ve smyslu § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců. Dále poukázal na § 44a odst. 3 podle kterého platí § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců pro prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu obdobně. Správní orgán I. stupně proto dospěl k závěru, že žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nelze vyhovět a neprodloužil jej. O odvolání ze dne 19.10.2008 proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí, kdy žalobce argumentoval obdobně jako v podané žalobě, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým prvoinstanční rozhodnutí změnil tak, že doba platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se neprodlužuje podle § 44a odst. 3 s odkazem na § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. h) a § 9 odst. 1 písm. g) zákona o pobytu cizinců. V odůvodnění žalovaný dospěl k závěru, že podmínky pro zamítnutí žádosti k prodloužení doby platnosti povolením k dlouhodobému pobytu byly splněny. Vyšel přitom ze shora citovaných ustanovení zákona o pobytu cizinců s tím, že podle § 37 odst. 2 písm. b) citovaného zákona žalobce přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, když podle § 56 odst. 1 písm. h) policie vízum neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. g), kdy policie odepře cizinci vstup na území, jestliže je zařazen do informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích za účelem získání přehledu o cizincích, jimž nelze umožnit vstup na území smluvních států. Stav věci byl podle žalované zjištěn v souladu s § 3 správního řádu. Do SIS byl žalobce zaveden orgány SRN a z tohoto systému může záznam vyjmout pouze ten orgán, který je tam vložil, což zatím ke dni rozhodování provedeno nebylo.

Z uvedeného je podle stanoviska soudu zřejmé, že žalobcova námitka není důvodná. Žalobce byl ke dni rozhodování správních orgánů obou stupňů evidován v systému SIS a je zcela nerozhodné, že žalobce respektoval vyhoštění, kterého se mu v důsledku zaevidování do SIS cizineckou policií v SRN dostalo, že SRN opustil a vrátil se zpět do Vietnamu. Pokud

žalobce požádal později o udělení víza za účelem podnikání v ČR a toto mu bylo uděleno před vstupem ČR do Schengenského prostoru, nevzniká mu tím právní nárok na jeho prodloužení za situace, kdy nejsou splněny zákonné podmínky pro jeho udělení a postup správních orgánů není v rozporu s principem právní jistoty, jak v žalobě tvrdí. Na to, aby mu dlouhodobý pobyt na území ČR byl prodloužen poté, kdy se ČR stala součástí Schengenského prostoru a kdy je povinna postupovat podle ustanovení zákona o pobytu cizinců účinných v době rozhodování správních orgánů obou stupňů, a sice § 44a odst. 3, podle kterého se na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vztahuje obdobně § 35 odst. 3 podle kterého dobu pobytu na území na vízum k pobytu na 90 dnů nelze prodloužit, pokud policie shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37). Podle § 67 odst. 2 písm. b) policie zruší platnost víza k pobytu na 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza. Důvody neudělení víza jsou zakotveny v ustanovení § 56 odst. 1 písm. h) ze kterého plyne, že vízum policie nebo zastupitelský úřad cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti uvedené v § 9 písm. g) zákona o pobytu cizinců. Podle tohoto zákonného ustanovení policie odepře vstup na území cizinci, jestliže je zařazen do Informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol a společných hranicích za účelem získání přehledu o cizincích jimž nelze umožnit vstup na území smluvních států (dále jen informační systém smluvních států.). Lze tak uzavřít, že žalovaný rozhodoval v souladu se zákonem a právem žalobcově žádosti o prodloužení doby dlouhodobého pobytu nevyhověl.

Žalobce dále namítal, že správní orgány nepostupovaly v souladu s § 3 správního řádu, a že jejich rozhodnutí nepřiměřeně zasáhlo do jeho soukromého a rodinného života, neboť na žalobcově povolení k pobytu existenčně závisí i povolení k pobytu jeho manželky a nezletilé dcery, jeho rodina je v ČR plně integrována, v zemi původu kromě starých a nemocných rodičů nemá žalobce žádné sociální ani hmotné zázemí, a že neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu znamená nepředstavitelně negativní zásah nejen do života žalobce, ale i jeho manželky a nezletilé dcery. Podle žalobce se správní orgány s danou skutečností nevypořádaly a své rozhodnutí neodůvodnily.

Soud ani tuto žalobní námitku nepovažuje za opodstatněnou, neboť z obsahu spisového materiálu a zejména odůvodnění žalovaného správního rozhodnutí vyplynulo, že žalobce v protokolu o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 13.01.2009 dle § 18 odst. 1 správního řádu za přítomnosti tlumočnicka vietnamského jazyka uvedl, že v SRN pobýval v letech 2002-2004 jako žadatel o azyl. Na začátku azylového řízení uvedl jinou identitu. V ČR s ním žije manželka a dcera, které mají povolen pobyt za účelem sloučení rodiny s žadatelem. V ČR nevlastní žádnou nemovitost, pouze má pronajatý stánek v tržnici, kde prodává textil. Jiné rodinné vazby v ČR nemá, rodiče žijí ve Vietnamu a sourozenci v Anglii a v Jižní Koreji. Tyto skutečnosti potvrdil v písemném vyjádření před vydáním rozhodnutí ze dne 19.01.2009. Dále uvedl, že po skončení azylového řízení SRN opustil bez jakýchkoliv závazků a vrátil se do Vietnamu. Žalovaný zjištěné skutečnosti v souladu s § 3 správního řádu hodnotil a zvažoval důsledky neprodloužení doby platnosti dlouhodobého pobytu do soukromého a rodinného života žalobce. Dospěl k závěru, že v případě neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu žalobci, bude i jeho rodinným příslušníkům, kterým byl povolen dlouhodobý pobyt na území ČR za účelem společného soužití rodiny, jejich povolení k dlouhodobému zrušeno nebo neprodlouženo. V takovém případě pak může žalobce s rodinou pobývat v zemi svého původu. Podle stanoviska soudu tak nelze přisvědčit námitce žalobce, že se žalovaný okolnostmi dopadu negativního rozhodnutí o jeho žádosti na prodloužení doby dlouhodobého pobytu do soukromého a rodinného života žalobce nezabýval, a že se s touto okolností nevypořádal. Žalovaný vyšel ze zjištění, které učinil správní orgán I. stupně v průběhu správního řízení, a protože správní řízení včetně rozhodování správních orgánů obou stupňů tvoří jeden celek, soud vyšel ze stanoviska

žalovaného uvedeného v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Soud takové odůvodnění považuje za přezkoumatelné a v souladu se zákonem.

Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému správnímu orgánu, který byl úspěšný však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30.října 2012

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.